

Weekbericht 11 – 18 april 2021

Ds. Wim in 't Hout

VREDE JULLIE!

De naam van deze zondag luidt 'Beloken Pasen en duidt aan, dat het Paasfeest nu definitief wordt afgesloten: de 'nieuw - geboren kinderen'(de in de paasnacht gedoopten) die een week lang in blinkend wit gekleed waren geweest, legden hun smetteloze tooi weer af, - vandaar de term 'beluiken' of 'besluiten'. Het Evangelie staat met veel werkelijkheidszin tegenover een al te hoog gestemde paasjubel, en stelt de keerzijde van het geloof aan de orde: Thomas' twijfel.

Is de weg van de Heer afgebroken voorgoed? Hebben ze zich vergist? Is het geloof een vergissing? Allerlei vragen beheersten Thomas en zijn mede -leerlingen. Dat zijn vragen die mensen zich stellen. Ik heb het vaak gehoord, het geloof was vroeger mijn deel, maar ik ontdekte dat het een vergissing was om in God te geloven. Waar die ontdekking door veroorzaakt wordt? Elk leven geeft een eigen antwoord daarop, vaak een triest antwoord, vol van teleurstellingen. Dat kan gebeuren, helaas. Maar het kan ook anders, er zijn wenken uit de hemel die je terug kunnen brengen naar wat eens je fundament was, je kunt dat nooit uitsluiten. We horen in Johannes 20: "Jezus kwam in hun midden staan". Het evangelie in een paar woorden, Jezus die zich niet laat opsluiten, die niet meegaat in de wereld van angst en onzekerheid, die aanwezig komt dwars door onze muren en belemmeringen heen. Deze zin geeft aan hoezeer de Heer present is. Hij is niet verborgen in de hemel, nee, Hij is de Komende, altijd weer. En dan klinkt een groet: "Vrede jullie". En daar voegt hij een gebaar aan toe, speciaal voor Thomas. En Hij nodigt uit: "Leg je vingers hier en kijk naar mijn handen en leg je hand in mijn zij". Zijn handen en zijn zij, ze dragen de tekens van het kruis, van zijn lijden. En die tekens zeggen alles over zijn vrede. Zijn groet 'vrede jullie' is niet zoiets als wat Paus Franciscus op het balkon van de Sint Pieter zei bij zijn aantreden 'goedenavond', nee, het gaat hier om de vrede die getekend is door de tekens van het kruis. Alsof Jezus zegt, dit is het, mijn kruis voor jullie vrede. Dat zegt iets over de inhoud van dat woordje 'vrede'. Vrede is hier een woord dat door de pijn van het leven heengaat. Er is geen vrede zonder het weten wat vrede vraagt van mensen. Daarom staat deze vrede als kritisch woord, als kritisch teken tegenover een begrip als 'kosmos', 'wereld' wat het evangelie ook gebruikt. Kosmos, dat zijn de verhoudingen zoals ze zijn, de bestaande ordeningen die wij uitdenken en in praktijk brengen, dus de feitelijke handel en wandel van mensen. Het woord 'vrede' plaatst daar een andere oriëntatie tegenover, namelijk het weten van een Gestalte die het kruis draagt en daardoor verzoening brengt in de vastgelopen, gesloten wereld. De Gekruisigde die het voor ons opneemt en bij ons is, door de beklemmingen heen breekt en vrede geeft. Dat ervaart Thomas: "Mijn heer, mijn God!" Dat geeft opening aan een mens, bevrijding van wat hem of haar gevangen houdt, ruimte om te ademen. Vrede jullie!